

роботи, готується до всіх уроків; має у класі позитивний статус.

Середній рівень адаптації. Першокласник позитивно ставиться до школи: відвідування уроків не викликає в нього негативних переживань, розуміє навчальний матеріал, коли вчитель пояснює його досить детально і наочно; засвоює основний зміст програми з усіх предметів, самостійно розв'язує типові задачі; зосереджений і уважний під час виконання завдань, доручень, вказівок учителя, разом з тим потребує контролю з боку дорослого; зосередженим буває тільки тоді, коли робить щось цікаве для себе [1, с. 56].

Низький рівень адаптації. Першокласник негативно або байдуже ставиться до школи: часто скаржиться на здоров'я, погане самопочуття, в нього переважає пригнічений настрій; спостерігаються порушення дисципліни; матеріал, який пояснює вчитель, засвоює фрагментарно; самостійна робота з підручником викликає труднощі, під час виконання самостійних завдань не виявляє до них інтересу; до уроків готується не регулярно, потребує постійного контролю, систематичних нагадувань і спонукань як з боку вчителя, так і з боку батьків; для розуміння нового матеріалу і розв'язування задач за зразком потребує значної допомоги вчителя і батьків; доручення виконує під контролем і без особливого бажання; пасивний.

Головна роль в створенні сприятливого психологічного клімату в класі, належить вчителю. Йому необхідно постійно працювати над підвищенням рівня учбової мотивації, створюючи дитині ситуації успіху на уроці, в позашкільній діяльності, в спілкуванні з однокласниками [3, с. 3].

На підставі вивченої літератури по темі можна зробити висновок, що в забезпеченні комфортності навчання велику роль відіграють дорослі учасники освітнього процесу – вчителі, батьки, психологи, соціальні педагоги. Це дозволяє зробити період адаптації першокласників недовгим, а результати його – високими.

Список використаних джерел:

1. Варламова А. Я. Шкільна адаптація / А. Я. Варламова. – Волгоград : Видавництво Волгоградського університету, 2005. – 204 с.
2. Воронова Є. Психологічна адаптація першокласників – основа успішного навчання / Євгенія Воронова // Початкова школа. – 2010. № 9. – С. 5–7.
3. Колесова Г. В. Діагностика адаптації першокласників / Г. В. Колесова // Психолог. – 2010. – № 23–24. – С. 3–4.
4. Рудніцька І. Фізіологічні і психологічні аспекти адаптації дитини до школи / Ірина Рудніцька // Психолог. Все про адаптацію. – 2004. – № 25–26. – С. 26–27.

ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ

У статті розглядається використання мультимедійних технологій на уроках музичного мистецтва в початкових класах.

Метою статті є висвітлити важливість впровадження в навчальний процес мультимедійних технологій на уроках музичного мистецтва.

Підвищення ефективності навчання в сучасній школі неможливе без впровадження новітніх форм організації навчального процесу. Одним із способів реалізації цієї ідеї з економією часу, сил і засобів є застосування інформаційних технологій. Викладач, що володіє комп'ютером, має унікальну можливість інтенсифікувати навчальний процес, зробити його більш наочним та динамічним. Ефективність проведення уроку підвищується за рахунок зменшення ролі «класної дошки» як основного інструмента викладання музичного мистецтва. Замість дошки нині можна використовувати відео-демонстрації, динамічні малюнки, що дають змогу збагатити пояснення матеріалу, звертаючи увагу на особливо складні та неоднозначні моменти.

Сучасні мультимедійні засоби значно полегшують процес навчання через реалізацію одного з фундаментальних його методів – наочність. Наочність за Я. А. Коменським, є «золотим правилом дидактики». Музичне мистецтво значною мірою є предметом, що вимагає наочності з необхідністю використання демонстраційного матеріалу [1, с. 7].

Важливим завданням у вивченні музики в школі є розвиток просторової уяви учнів. Тому є доцільним застосування комп'ютера на уроках у графічному режимі і в режимі графічної ілюстрації матеріалу.

На відміну від звичайних технічних засобів навчання саме мультимедійні дозволяють не тільки наситити учня великою кількістю готових, суворо відібраних організованих завдань, але й розвивати інтелектуальні, творчі здібності, вміння самостійно здобувати нові знання, працювати з різноманітними джерелами інформації [2, с. 38].

До найбільш ефективних форм викладу навчального матеріалу слід віднести мультимедійні презентації, створені за допомогою Microsoft Power Point силами вчителів та учнів. Ця мультимедійна форма дозволяє подати матеріал як систему яскравих опорних образів, наповнених вичерпною структурованою інформацією в алгоритмічному порядку. Мета такого подання навчальної інформації, перш за все, у формуванні у школярів системи образного мислення.

Вчителі музичного мистецтва повинні частіше включати до уроків ще один мультимедійний компонент – перегляд уривку фільму і обговорення

побаченого. Це активізує увагу учнів і дасть змогу краще запам'ятати матеріал, а уроки стануть більш яскравими і динамічними [3, с. 140].

Отже, застосування мультимедійних технологій на уроках музичного мистецтва стає новим методом активної організації та осмислення роботи учнів. Використання комп'ютерних засобів дозволить інтенсифікувати діяльність вчителя та учня; підвищити якість вивчення предмету; виділити суттєві сторони музичних об'єктів, втілити в життя принцип наочності та надати можливість учням підвищити якість їхніх знань.

Список використаних джерел:

1. Макарова Н. В. Информационные технологии обучения // Информатика и образование. – 1998. – № 2. – 183 с.
2. Пометун О. І. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання // О. І. Пометун, Л. В. Пироженко. – 2002. – 121 с.
3. Смолянинова О. Г. Мультимедиа в образовании (теоретические основы и методика использования) / О. Г. Смолянинова. – Красноярск: КрГУ. – 2003. – 140 с.